

Kırmızı Kurdeleler Yolu

Yavuz DEMİRKIRAN

Kırmızı Kurdeleler Yolu

Yavuz DEMİRKİRAN

Mia sakin bir köyün kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu. Bir sabah, bahçe kapısında parlak kırmızı bir kurdele dalgalanıyordu. Dostça bir el sallama gibi düzgün bir fiyonkla bağlanmıştı. Mia'nın ela gözleri merakla büyüdü. Sarı yağmurluğunu ve kırmızı çizmelerini giydi, bir maceraya hazırdı. "Nereden geldin?" diye fısıldadı kurdeleye.

Mia kurdeleyi bez çantasına koydu ve kırsalda dalgalanan kırmızı kurdelelerin izini takip etti. Çit direklerinde dans ediyor, uzun otlarda sallanıyorlardı. Her kurdele sanki "Bu taraftan!" diye fısıldıyordu. Mia'nın çilli burnu heyecanla seğirdi. Böyle güzel bir yolu kimin bıraktığını merak etti. Kıvrımlı yolda seke seke yürürken kalbi hafifledi.

İlk kurdele ayçiçekleriyle dolu bir bahçeye götürdü. Orada Mia'nın eski arkadaşı Lila duruyordu, yeşil kazak ve kot tulumuyla. Lila'nın dişleri aralıklı gülümsemesi gamzeleriyle ısıldadı ve el salladı. "Mia! Seni ne zamandır görmüyorum!" Sarıldılar ve son yakalamaca oyunlarına güldüler. Lila yeni dostluk bilekliğini gösterdi. Mia içinde sıcak bir parıltı hissetti.

Lila, Mia'yla birlikte ahşap bir bankaya bağlanmış bir sonraki kurdeleye yürüdü. Hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar, Mia ne kadar zaman geçtiğini unuttu. "Seni özledim," dedi Lila yumuşak bir sesle. Mia başını salladı, o da Lila'yı özlediğini fark etti. Kırmızı kurdele, sanki devam etmelerini ister gibi dalgalandı. Yakında yine buluşmaya söz verdiler. Mia'nın çantasında artık iki kurdele vardı.

İkinci kurdele beyaz çitli küçük bir okul binasına götürdü. Orada Mia'nın eski öğretmeni Bayan Rose vardı, erik rengi hırkası ve inci küpeleriyle. Gümüş topuzu güneş ışığında parlıyordu. Elinde kurdele bir yer imi tutuyor ve hafifçe gülümsüyordu. "Mia! Ne güzel bir sürpriz!" Basamaklara oturup kitaplar ve hayaller hakkında konuştular. Bayan Rose'un güzel sözleri Mia'ya bilge ve cesur hissettirdi.

Bayan Rose, Mia'ya hediye olarak bir kurdele yer imi verdi. "Okumaya ve hayal kurmaya devam et," dedi. Mia söz verdi. Bir sonraki kurdele bir böğürtlen alıssının yanında dalgalanıyordu, Mia vedalaşıp onu takip etti. Öğretmeninin nazik bilgeliğı için minnettardı. İz, şırıldayan bir derenin yanından ve küçük bir tepeden geçti. Mia bir sonraki kiminle karşılaşacağını merak etti.

Üçüncü kurdele sebzelerle dolu bir bahçesi olan sıcacık bir kulübeye götürdü. Orada Mia'nın uzak akrabası Clara Teyze vardı, pas turuncusu önlüğü ve bahçe eldivenleriyle. Dalgalı kıvrık kahverengi saçları arkadan bağlanmıştı ve yeşil gözleri pırıldıyordu. "Mia! Ne kadar büyümüşsün!" Limonata ve aile hikâyeleri paylaştılar. Clara Teyze biraz utangaçtı ama sıcak gülümsemesi Mia'ya kendini evinde hissettirdi.

Clara Teyze, Mia'ya eski fotoğraf albümlerini gösterdi. Mia'nın bebeklik fotoğraflarına güldüler. "Annen bu çiçekleri severdi," dedi Clara Teyze, bahçeyi işaret ederek. Mia ailesiyle derin bir bağ hissetti. Kapıdaki kırmızı kurdele, onu ileriye götürmeye hazır dalgalandı. Clara Teyze ona sıkıca sarıldı. "Yakında yine gel," dedi. Mia söz verdi.

Kurdele izi köyün içinden, okul binasının ve ayçiçeği bahçesinin yanından geçerek geri döndü. Mia'nın çantası kurdeleler ve küçük hazinelerle doluydu. Lila'nın kahkahasını, Bayan Rose'un bilge sözlerini ve Clara Teyze'nin sıcak sarılmalarını düşündü. Güneş batmaya başladı, gökyüzünü pembe ve altın tonlarına boyadı. Mia mutlu ve anılarla dolu hissetti.

Mia yürürken, her kurdelenin onu unuttuđu birine götürdüğünü fark etti. Günlük işlerle o kadar meşguldü ki arkadaşını, öğretmenini ya da teyzesini ziyaret etmemişti. Ama şimdi kalbi doluydu. Kırmızı kurdeleler bir dostluk ve nezaket yolu örmüştü. Mia gülümsedi, bu günü asla unutmayacağını biliyordu.

Son kurdele Mia'yı kendi bahçe kapısına geri götürdü. Küçük mavi kapısı ve tırmanan gülleriyle evi oradaydı. Mia son kurdeleyi çözdü ve ona sıkıca sarıldı. Şimdi anlıyordu: kurdeleler bir armağandı, ilişkilerin özen istediğini hatırlatıyordu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı akşam gökyüzüne. Sıcak ve sevilmiş hissetti.

İçeride Mia tüm kurdeleleri özel bir kutuya koydu. Kendine bir not yazdı: "Lila'yı, Bayan Rose'u ve Clara Teyze'yi sık sık ziyaret et." Dostluklara özen göstermenin eve sıcaklık ve mutlu anılar kattığını fark etti. O gece, kırsalda dans eden, yakın ve uzak kalpleri birbirine bağlayan kırmızı kurdeleler gördü.

Ertesi sabah Mia bahe kapısına bir kırmızı kurdele baėladı. Nezaketi aktarmak istiyordu. Lila'yı ziyaret etti ve ona bir kurdele verdi. Öğle yemeėine kadar oynadılar. Sonra Mia Bayan Rose'u ziyaret etti ve ona bir kurdele yer imi verdi. Clara Teyze'ye de bir mektupla birlikte kurdele gönderdi. Her kurdele kalbinden bir para taşıyordu.

Mia dostluğun bir bahçe gibi olduğunu öğrendi: suya ve güneş ışığına ihtiyacı vardır. Küçük bir nezaket çok şey başarabilir. Her hafta yeni birini ziyaret etmek için plan yaptı. Kırmızı kurdeleler ona bağlantıda kalmasını hatırlattı. Evi her zamankinden daha sıcak hissettirdi, kahkahalar ve sevgiyle doluydu. Peki kırmızı kurdeleler yolu? Her zaman oradaydı, onun takip etmesini bekliyordu.

Bazen Mia hâlâ kapısında bir kırmızı kurdele bulur. Gülümser ve onu takip eder, sevdiği birine götüreceğini bilir. Kırsal, basit bir kurdeleyle birbirine bağlanmış arkadaşlar ve aileyle doludur. Mia'nın kalbi mutlu anılarla doludur. Evin sadece bir yer olmadığını bilir—ev, yakın ve uzak, önem verdiği insanlar.

Ve eğer bir gün bir çit direğinde dalgalanan kırmızı bir kurdele görürsen, belki bu senin için de bir işarettir. Onu takip et, uzun zamandır görmediğin bir arkadaş bulabilirsin. Bir gülümseme, güzel bir söz, biraz zaman paylaş. Kalplerimizi böyle yakın tutarız. Evi böyle sıcak ve mutlu anılarla dolu hissettiririz. Kırmızı kurdeleler yolu uzar gider.